अथैकादशोऽध्यायः

ऋषय ऊचुः ॥ कथं लिङ्गं प्रतिष्ठाप्यं कथं वा तस्य लक्षणम्। कथं वा तत्समभ्यर्च्यं देशे काले च केन हि॥ १॥ सूत उवाच॥ युष्मदर्थं प्रवक्ष्यामि बुद्ध्यतामवधानतः। अनुकूले शुभे काले पुण्ये तीर्थे तटे तथा॥ २॥ यथेष्टं लिङ्गमारोप्यं यत्र स्यान्नित्यमर्चनम्। पार्थिवेन तथाप्येनं तैजसेन यथारुचि॥ ३॥ कलालक्षणसंयुक्तं लिङ्गं पूजाफलं लभेत्। सर्वलक्षणसंयुक्तं सद्यः पूजाफलप्रदम्॥ ४॥ चरे विशिष्यते सूक्ष्मं स्थावरे स्थूलमेव हि। सलक्षणं सपीठं च स्थापयेन्निर्मितं शिवम्॥ ५॥ मण्डलं चतुरस्रं वा त्रिकोणमथवा तथा। खट्वाङ्गवन्मध्यसूक्ष्मं लिङ्गपीठं महाफलम्॥ ६॥ प्रथमं मृच्छिलादिभ्यो लिङ्गं लोहादिभिः कृतम्। येन लिङ्गं तेन पीठं स्थावरे हि विशिष्यते॥ ७॥ लिङ्गं पीठं चरे त्वेकं लिङ्गं बाणकृतं विना। लिङ्गप्रमाणं कर्तॄणां द्वादशाङ्गुलमुत्तमम्॥ ८॥ न्यूनं चेत्फलमल्पं स्यादधिकं नैव दुष्यते। कर्तुरेकाङ्गुलन्यूनं चरेऽपि च तथैव हि॥ ९॥ आदौ विमानं शिल्पेन कार्यं देवगणैर्युतम्। तत्र गर्भगृहे रम्ये दृढे दर्पणसन्निभे॥ १०॥ भूषिते नवरत्नैश्च दिग्द्वारे च प्रधानके।